

Bet. o. lovf. om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v.

til at sætte produktion af nye produkter i gang og dermed øge beskæftigelsen, er dette lovforslag en traditionel tilskudsordning, som hovedsagelig er til gavn for det private erhvervsliv. Dertil kommer bestemmelsen om arbejdsdirektørens ret til at fastsætte særlige lønvilkår, når der er tale om offentlig produktion.

Mindretallet har stillet 5 ændringsforslag, som bl.a. forpligter kommuner og amtskommuner til at afsætte midler til beskæftigelsesprojekter på samme måde som efter lov nr. 488, og som giver dem bedre muligheder for at sætte produktion i gang, sikrer overenskomstmæssig løn på beskæftigelsesarbejder og sikrer løn til de unge, der uddanner sig i en del af perioden på beskæftigelsesarbejder.

Såfremt disse ændringsforslag vedtages, vil lovforslaget være forbedret. Mindretallet vil dog fastholde, at loven om jobskabelse er betydelig bedre og kan derfor ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Et tredje mindretal (venstresocialisternes medlem af udvalget) har kritiseret jobskabelsesloven, og VS stemte i sin tid imod den bl.a. på grund af arbejdsgivertilskuddene samt muligheden af at aflønne efter løntrykkercirkulæret. Men mindretallet har samtidig fremhævet en god ting – lovens hensigter om, at kommuner kunne producere til afsætning. Før jobskabelsesloven trådte i kraft, havde kommunerne jo meget begrænsede muligheder for at deltage direkte i etableringen af en produktionsvirksomhed.

Lovforslaget præciserer nu klart, at den udvidede mulighed, som kommunerne fik med hensyn til at producere til afsætning, skal fjernes. Det vil sige, at det element i jobskabelsesloven, som mindretallet fandt positivt, skal fjernes.

Lovforslaget skal yderligere ses i sammenhæng med afskaffelsen af lov nr. 488 af 14. september 1977 og denne lovs forpligtelse for kommunerne til at afsætte et bestemt beløb til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. I bemærkningerne til lovforslaget slår regeringen fast, at kommuner og amtskommuner har vist et så betydeligt engagement i bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, at der bør gives de enkelte kommuner øget frihed. Mindretallet føler sig på ingen måde overbevist om, at indsatsen til bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden vil stige med den sti-

gende grad af frivillighed, der gives kommunerne, især ikke under hensyntagen til kommunernes stadig mere anstrengte økonomi på grund af bloktilskudsbeskæringerne. Og mindretallet skal ikke undlade at henlede opmærksomheden på, at 53 kommuner brugte mindre end det lovpligtige beløb i 1983, selv om kommunerne faktisk skulle indbetale den del af det lovpligtige beløb, som de ikke forbrugte, til staten. Der er andre klare skønhedsfejl i lovforslaget. Arbejdsdirektøren har stadig væk bemyndigelse til at fastsætte særlige lønvilkår, dvs. lønvilkår under overenskomstmæssige vilkår, og der opereres stadigvæk med en nedre grænse på 18 år og en øvre på 25 år. Hvad de arbejdsløse mellem 25 og 30 år angår, har eksempelvis arbejdsmarkedsnævnet i Ribe påpeget over for arbejdsmarkedsudvalget, at arbejdsløsheden er på niveau med arbejdsløsheden for aldersgrænsen mellem 20 og 24 år. Og man må forvente i de kommende år, hvor de nuværende store ungdomsårgange rykker opad i »alderspyramiden« og erhvervsfrekvensen stadig stiger for kvinder, at specielt kvindearbejdsløsheden for kvinder i aldersgruppen mellem 25 og 30 år stiger.

Regeringens og det radikale venstres ændringsforslag opretholder en pligt for kommunerne til at afsætte et bestemt beløb i en overgangsperiode på 1 år i 1986 til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. Dette er selvfølgelig bedre end intet, men kan kun betragtes som en meget ufuldkommen lappeløsning, som blot udskyder problemet. Regeringens ændringsforslag om at afskære klageadgangen til ministeren kan mindretallet ikke støtte.

Lovforslaget er blot en traditionel arbejdsgivertilskudsordning, som stort set kun vil gavne det private erhvervsliv, og mindretallet skal på den baggrund indstille lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Ændringsforslag

Af et *mindretal* (SF), tiltrådt af et *mindretal* (VS):

Til § 2

1) *Stk.* 2 udgår.

Ny paragraf